

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא, ביטול מקח לרבנן לית להו												!	ענה.
ולא?												ז	ענה.
המוכר ס"ת, בהמה ומרגלית - אין להן אונאה	והתנן, רבי יהודה:											ז	ענה.
לא אמרו אלא את אלן	אמרו לו:											ז	ענה.
מאי אין דמים ראייה נמי דקתני? דהוי ביטול מקח.												!	ענה.
ואיבעית אימא: כי אמור רבנן אונאה וביטול מקח - בכדי שהדעת טועה, אבל בכדי שאין הדעת טועה, לא, אימור מתנה יחב ליה.												!	ענה.
המוכר את החמור - לא מכר כליו	[ת"ק]												ענה.
מכר כליו	נחום המדי:												ענה.
פעמים מכורין פעמים אינן מכורין, כיצד? היה חמור לפניו וכליו עליו, ואמר לו: מכור לי חמורך זה - הרי כליו מכורין, חמורך הוא? אין כליו מכורין.	רבי יהודה:												ענה.
מחלוקת - בשק ודיסקיא וכומני	עולא:												ענה.
סתם חמור לרכוב קאי	דתנא קמא סבר:												ענה.
סתם חמור למשאוי קאי	ונחום המדי סבר:												ענה.
אבל אוכף ומרדעת, קילקלי וחבק - ד"ה מכורין.	[ד"ה]												ענה.
חמור וכליו אני מוכר לך - ה"ז מכר את האוכף ואת המרדעת ואת הקילקלי ואת החבק, אבל לא מכר שק ודיסקיא וכומני, ובזמן שאמר לו: היא וכל מה שעליה - הרי כולן מכורין	מיתבי:												ענה.
טעמא דא"ל חמור וכליו, הוא דקני אוכף ומרדעת, הא לא א"ל הכי - לא													ענה.
הוא הדין דאע"ג דלא אמר ליה חמור וכליו - נמי אוכף ומרדעת מכורין, והא קמ"ל, דאע"ג דאמר ליה חמור וכליו, שק ודיסקיא וכומני לא קני.													ענה.
מאי כומני?												^	ענה.
מרכבתא דנשי.	רב פפא בר שמואל:											!	ענה.
בעודן עליו מחלוקת, אבל בשאינן עליו - מודה להו נחום המדי, או דלמא בשאינן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו - מודו ליה רבנן לנחום?	איבעיא להו:												ענה.
ובזמן שאמר לו: הוא וכל מה שעליו - הרי כולן מכורין	ת"ש:												ענה.
אי אמרת בשלמא: בעודן עליו מחלוקת, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת: בשאין עודן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו - דברי הכל מכורין, הא מני?													ענה.
לעולם בשאין עודן עליו מחלוקת, ורבנן היא, ואימא: ובזמן שאמר לו הוא וכל מה שראוי להיות עליו.													ענה.
פעמים מכורין, פעמים שאינן מכורין	תא שמע, רבי יהודה:												ענה.
מאי לאו אמאי דקאמר תנא קמא קאי רבי יהודה													ענה.
לא, רבי יהודה מלתא אחריתי קאמר.													ענה.
מכר את הקרון - לא מכר את הפרדות	רבינא לרב אשי, ת"ש:												ענה.
מכר את הקרון - מכר את הפרדות	ותני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:												ענה.
והא אנן לא מכר תנן	וא"ל: [רבי אבהו]												ענה.
איסמיה?	וא"ל: [רב תחליפא]											^	ענה.
וא"ל: לא, תתרגם מתניתך באדוקים בו	וא"ל: [רבי אבהו]											!	ענה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכלל דמתני' בשאין אדוקים בו, ומדרישא בשאין עודן עליו, סיפא נמי בשאין עודן עליו												◊	עז:
אבל לא מכר לא את העבדים ולא את האנתיקי	אדרבה, אימא רישא:											◊	עז:
מאי אנתיקי?	ואמרינן:										^		עז:
עסקא דבגוה	רב פפא:											◊	עז:
ומדרישא בעודן עליו, סיפא נמי בעודן עליו												◊	עז:
אלא, תנא מילי מילי קתני.												◊	עז:
[סימן: זגם נסן]												◊	עז:
ר"א ורשב"ג ור' מאיר ורבי נתן וסומכוס ונחום המדי, כולהו סבירא להו: כי מזבין איניש מידי, איהו וכל תשמישתיה מזבין.	אביי:											◊	עז:
ר"א												<	עז:
המוכר את בית הבד - מכר את הקורה.	דתנן, ר"א:											◊	עז:
רשב"ג												<	עז:
המוכר את העיר - מכר את הסנטר.	דתנן, רשב"ג:											◊	עז:
ר' מאיר												<	עז:
מכר את הכרם - מכר תשמישי הכרם.	דתניא, ר' מאיר:											◊	עז:
רבי נתן וסומכוס: ביצית ודוגית.												◊	עז:
נחום המדי: הא דאמרן.												◊	עז:
פעמים מכורין וכו'.	רבי יהודה:											<	עז:
מאי שנא חמורך זו, ומאי שנא חמורך הוא?												◊	עז:
חמורך זו - ידע דחמרא דידיה הוא, והאי דקא א"ל זו, משום כליו קא"ל חמורך הוא - דלא ידע דחמרא דידיה הוא, והכי קא"ל: חמורך הוא? שתמכרנה לי.	רבא:											◊	עז:
המוכר את החמור - מכר את הסיח. מכר את הפרה - לא מכר את בנה.												■	עז:
מכר אשפה - מכר זבלה.												■	עז:
מכר בור - מכר מימיה.												■	עז:
מכר כורת - מכר דבורים.												■	עז:
מכר שובך - מכר יונים.												■	עז:
היכי דמי?												^	עז:
אי דאמר ליה היא ובנה												!	עז:
אפילו פרה ובנה נמי												◊	עז:
אי דלא א"ל היא ובנה												!	עז:
אפילו חמור נמי לא												◊	עז:
דאמר ליה: חמור מניקה ופרה מניקה אני מוכר לך. בשלמא פרה, איכא למימר לחלבה בעי לה, אלא חמור מאי קא"ל? ש"מ: היא ובנה קאמר ליה	רב פפא:											◊	עז:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator																									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת				
ואמאי קרי ליה סיח?																								▲	◇	עח:	
שמהלך אחר סיחה נאה.																									!	◇	עח:
מאי דכתיב: (במדבר כ"א) על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים - אלו המושלים ביצרם בואו חשבון - בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה	רב שמואל בר נחמן א"ר יוחנן:																								■	◇	עח:
תבנה ותכונן - אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא																									■	◇	עח:
עיר סיחון - אם משים אדם עצמו כעיר זה שמהלך אחר סיחה נאה, מה כתיב אחריו? כי אש יצאה מחשבון וגו' - תצא אש ממחשבין ותאכל את שאינן מחשבין ולהבה מקרית סיחון - מקרית צדיקים שנקראו שיחין																									■	◇	עח:
אכלה ער מואב - זה המהלך אחר יצרו כעיר זה שמהלך אחר סיחה נאה																									■	◇	עח:
בעלי במות ארנון - אלו גסי הרוח																									■	◇	עח:
כל אדם שיש בו גסות הרוח נופל בגיהנום	דאמר מר:																								■	◇	עח:
ונירם - אמר רשע: אין רם, אבד חשבון - אבד חשבוננו של עולם																									■	◇	עח:
עד דיבון - אמר הקב"ה: המתן עד שיבא דין																									■	◇	עח:
ונשים עד נפה - עד שתבא אש שאינה צריכה ניפוח																									■	◇	עח: